

ΜΥΘΟΙ & ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΒΙΑ & ΤΟΝ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟ

1. ΒΙΑ ΚΑΙ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟ

ΜΥΘΟΣ: Εξαρτάται από την αντίδραση των «θυμάτων». Δηλαδή

Το θύμα δεν ενοχλείται	δεν υπάρχει ούτε βία ούτε εκφοβισμός
Το θύμα γελάει πραγματικά	γίνεται πλάκα ή πείραγμα
Το θύμα ενοχλείται και το λέει	όταν ενοχλείται, είναι βία
Το θύμα ενοχλείται και ενοχλεί	είναι βία στη βία
Το θύμα ενοχλείται, φοβάται και δεν μιλάει	είναι εκφοβισμός

➔ Άρα, η βία δεν είναι πάντα εκφοβισμός, ενώ ο εκφοβισμός ενέχει κάθε μορφή βίας

2. ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΛΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΒΙΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑ: Μπορεί ένας μαθητής να δέχεται μία ή και περισσότερες μορφές βίας:

Άμεση/Σωματική:	(χτυπάω, κλωτσάω, σπρώχνω, φτύνω, βάζω τρικλοποδιά, κλέβω/κρύβω/καταστρέφω πράγματα)
Άμεση / Λεκτική:	(κοροϊδεύω, προσβάλλω, βρίζω, κάνω χειρονομίες και/ή σεξουαλικά υπονοούμενα)
Έμμεση / Κοινωνική:	(εκβιάζω, απειλώ με σωματική βία και απαιτώ πράγματα ή χρήματα, διαδίδω φήμες, απομονώνω κοινωνικά, προδίδω τα μυστικά, κάνω προσβλητικά γκράφτι)
Ηλεκτρονική:	(μέσω κινητού τηλεφώνου ή διαδικτύου: απειλές, προσβολές, δυσφήμιση, κοινωνική απομόνωση, δημοσιοποίηση πληροφοριών και εικόνων χωρίς άδεια, ψεύτικη ταυτότητα για εκμείευση πληροφοριών και γελοιοποίηση)

3. Ο ΘΕΑΤΗΣ / ΓΝΩΣΤΗΣ / ΑΥΤΟΠΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙ

ΑΛΗΘΕΙΑ: Σύμφωνα με τους ειδικούς, οι θεατές/γνώστες/ μάρτυρες περιστατικών βίας αποτελούν το «κλειδί» στην αντιμετώπιση του φαινομένου, διότι

- Το «θύμα» μπορεί να είναι αδύναμο σωματικά ή/και ψυχολογικά και να μην μπορεί να αντιδράσει μόνο του
- Ο «θύτης» αντλεί δύναμη από τον θαυμασμό ή τον φόβο που εμπνέει στους άλλους
- ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ = ΑΝΟΧΗ = ΣΥΝΕΝΟΧΗ
- Ο θεατής έχει την δύναμη να σπάσει τον φαύλο κύκλο της βίας με το να μην μείνει παθητικός θεατής αλλά να αντιδράσει
- Ο θεατής/ γνώστης/μάρτυρας που αντιδρά / μιλά βοηθάει εξίσου και το «θύμα» και τον «θύτη» (για να γίνει κάποιος θύτης έχει προηγουμένως υπάρξει θύμα, άρα χρειάζεται και αυτός βοήθεια)

4. «ΑΝ ΜΙΛΗΣΩ, ΘΑ ΓΙΝΩ ΚΑΡΦΙ»

ΜΥΘΟΣ: Σύμφωνα με τον ορισμό της λέξης,

«καρφί» γίνεται κάποιος όταν καταγγέλλει ένα συμβάν που ΔΕΝ ΒΛΑΠΤΕΙ ούτε τον ίδιο ούτε κάποιον άλλον

→ (η καταγγελία γίνεται για ιδιοτελείς σκοπούς, δηλαδή για να γίνει κάποιος αρεστός ή για να κερδίσει χρήματα: ΑΤΟΜΙΣΜΟΣ)

Αντίθετα, ΔΕΝ λέγεται «καρφί» κάποιος που καταγγέλλει ένα συμβάν το οποίο ΒΛΑΠΤΕΙ είτε τον ίδιο είτε κάποιον άλλον

→ (η καταγγελία γίνεται για καλό σκοπό, δηλαδή για να βοηθήσει-προστατέψει το ίδιο το θύμα τον εαυτό του: ΑΥΤΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑ-ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ / για να βοηθήσει- προστατέψει το θύμα κάποιος άλλος : ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ)